

Sananen sanoista

Ristikkoharrastus tutustuttaa ratkojan vaivihkaa moniin uusiin sanoihin. Jotkut sanat saattavat pyöriä ruudukoissa kauankin, ennen kuin niiden merkitystä ja taustaa tulee tarkemmin ajatelleeksi.

Joskus sana itsessään herättää mielenkiinnon ja on aivan välttämätöntä tonkia esiin lisää tietoa. Lukuisa on toisaalta myös niiden sanojen joukko, jotka uivat ratkojan elämään vain ristikoiden kautta ja sinne jäävätkin, vailla mitään tarvetta jatkotutkimuksiin.

Aina ei edes googletus auta löytämään nykymaailman enemmän ja vähemmän tärkeiden julkkisten nimiä. Tarjonta on tullut villaan esim. tv-sarjoja, joiden näyttelijöistä ja roolihahmojen nimistä ei pidä lukua kukaan normaali ihminen.

Ajan ilmiöitä hyppii esiin joka nurkalta ja ihan välttämättä jok'ikinen tubettaja tai tosi-tv-persoona ei jää elämään nimenä ikuisiksi ajoiksi. Nimiä tulee ja menee, osan poistuessa valokeilasta vauhdilla kuin Elop Espoosta.

Kaiken maailman elikot sormieläimistä härkägemsseihin ovat tulleet tutuiksi vähintäänkin paperilla. Aiait, titit, lorit ja larit kiipeilevät ruudukoissa kuin kotonaan. Iniaa tuskin tuntisin, jos sellainen mökkilaiturin viereen kesäisenä lauantaiehto-

na uiskentelisi.

Puoliapina, miten joku voi olla apina vain puoliksi? Kumpikohan puoli niiltä mahtaa puuttua? En tiedä ollenkaan, onko virallisesti olemassa kokoapinoita, mutta olipa kuulemma kerran koko kuuluisa Koko-niminen gorilla.

Oi sitä ratkojan rajatonta riemua, kun vuosisia takaperin näin omin silmin okapin Berliinin eläintarhassa. Maailma ei ole sen jälkeen ollut enää entisensä.

Kaplaat ja ketarat eivät arkikielenkäytössä juuri jalaksia kiinnittele, kun ei mahda reki olla ajoneuvona nykyaikana yleisimmästä päästä. Syystä jos toisesta on reilä reissaaminen vähenemään päin, valittavasti.

Aisattu tukkipuu tykkää kuulemma ujua uitossa sutjakammin kuin kuorimaton, mikäpä sitä on sitten otvan ohjatessa. Vdestä tukit saatetaan lopulta nostella kiramon avulla.

Kantona kaskessa voi nykyään olla tietämättä, miten hankalaa on ihan oikeasti ollut kantoisen kasken kyntäminen. Jos kaskenpolttaja unohti hosalla hosua tulta kuriin, saattoi tulla hyvinkin vari. Raivion reunalla vierrosta väsyneenä on sitten saattanut iloita, ettei ole silmäin alla rasi.

Aina tieto ei lisää tuskaa, pikemminkin päinvastoin. Tosin raja on niin häilyvä, että enpä menisi vannomaan.

Pasi Paavilainen

Lähetäkää ristikkoaiheisia kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi

Ristikkoakatemia Facebookissa:
www.facebook.com/groups/ristikkoakatemia/